

Kangasala 11te Mars 1891 (Olli syntyi 24.2.1891. Kirje anopille Jomalaan)

Älskade Mamma!

Sedan jag nu med Guds hjälp igen sluppett upp och börjar åter få krafter vill jag låta mamma veta huru vi befinna oss. Dock först ett hjertligt tack för mammas bref som vi redan igår emottogo, det förvånade mig riktigt hur fort det nu denna gång kom då det ej var mer än tri dagar på väg. Bra ovanligt och ledsamt har det varit att icke nu såsom förr ha mamma hemma denna tid då man så fullkomligt lugnt kunnat lämna allt och veta att intet går annorlunda än annars. Nog har jag ju äfven nu fått vara lugn och innerligt tacksam mot faster* ty nog har hon ju gjort sitt bästa, och nog hoppas jag också att alla varit nöjda men det har mest oroat mig att faster öfver anstränger sig så att hon sedan när spänningen och bråket blir mindre blir alldeles sjuk, ty med sin lifliga oroliga natur måste hon beständligt sjelf vara i rörelse och kan ej låta andra göra något, hvaraf följderna är att hennes ben äro rysligt trötta och domnade. Gud låte henne orka hålla ut. Jag hoppas Gud gifver krafter åt mig så jag snart sjelf orkar börja med hushållet. I går blef gossen 2 veckor gammal och allt har hitintills gått utmärkt bra Gud vare låf. Gossen är temmeligen snäll, visst korrar han stundom något men man måste väl litet låta veta att man finns till, menar lilla herrn.

Nog hade det ju kanske varit trefligare om han varit en flicka, det tycka de flesta, men nog är han för sina föräldrar lika kär fast han är gosse och nog tror jag att om man finge huru många af dem, både gossar och flickor, icke skulle de ändå kunna utplåna minnet och saknaden efter våra små Niilo och Elvi. Nu då jag legat ensam och icke haft annat att göra än ligga och tänka har jag så kommit ihåg huru de små alla sprungit ikring sängen förut, och hållit mig sällskap. Fru H. har nu denna gång varit bra mycket här i nio dygn var hon mest här, men den nionde natten söktes hon till Tavela der de nu äfven ha en son, sedan dess har hon naturligtvis ej kunnat vara här. Om nätterna har jag nu haft Hanna Pihlman här, ty jag vill ändå ej vara alldeles ensam fast det just icke behöfs något om nätterna. Litet funderade jag på att ha Katri men hon sofver så tungt att innan hon skulle vakna kunde man redan göra hvad som helst. Wet mamma jag har varit så egoistisk att jag denna tid bosatt mig i mammas kammare, nog hade jag gerna varit i barnkammaren, men som sängarna äro alldeles emot köks väggen och det i köket alltid och i synnerhet om morgnarna är ett förfärligt buller skulle det varit mycket svårt att vara der. Till och med som frisk var det svårt att kunna sofva der. Nog har jag satt undan alla mammas saker, borddukar och annat så vi ej borde fara illa med något här, måtte det lyckas så mamma icke känner sig illtyckt öfver att ha haft inqvartering här. Faster har varit så snäll och badat gossen tills vidare, hon säger sig vara mycket intresserad deraf då han är så stor och låter så snällt kläda sig. Ännu ha vi ej haft kristning åt honom, då han är frisk tycker vi det är bättre att vänta litet tills jag får litet mera krafter, dessutom vilja vi vänta till Marie då man kan hoppas att få Richards hit och äfven Antti kan få

vara hemma, hvilken dag det nu må blifva är ännu icke alldeles bestämt, och namnet ha vi också icke ännu beslutit. Axel är som vanligt så upptagen att han knapt hinner vara inne så mycket att man kunde fundera på något namn. Alla dagar ha vi väntat Mormor och Moster Hilma hit de ha ännu ej helsat på vår lilla nykomling, mormor har nämligen varit en hel vecka i H:fors, kom hem först i måndags, och Liljenstrands voro resta till Evois, och då de kommo derifrån var Geheimerådinnan Normén på Sorola så att moster äfven varit hindrad att komma hit. Josefine har varit några gånger och helsat på.

Mamma skref om att det den 12te Febr. var ett svårt yrväder på Åland, samma dag yrade äfven här så som ej förut eller sednare i vinter, dock varade yrvädet icke alldeles länge, det aftog redan till natten. Jag skulle kanske icke minnas datumen om det icke hade varit bestämt att vi den dagen skulle fara till Joutsiniemi på syförening. Jag kokade samma dag såpa och skulle blifva hemma men Faster, Axel och Wiivi skulle fara, då vädret emellertid blef allt värre ju längre det led på dagen for ingen dit, och jag hade svårt att få såpan ifrån bastun i bodan, såpan lyckades, som jag tyckte förträffligt blef både hvit och seg, men få se hurudan den nu må blifvit då den frusit.

Barnen bekymra sig att i år få bli utan memma till påsken och så lär det nog gå ty icke lär jag börja bråka med memma måtte jag blott orcka med annat nödvändigare.

Den 13de. Mitt bref har blifvit så här länge oförfärdigadt, nog har jag ju alla dagar skrifvit några rader men så har det igen blifvit, nu skall jag dock idag försöka få det på posten.

I går eftermiddag voro Mormor, Moster Hilma och Josefine här så jag kan helsa ifrån dem, Mormor har varit så frisk i vinter så det är roligt att se henne.

Gamla gubben Forsman har varit dåligt sjuk i lunginflammation, nu såsom mången gång förut har man trott att det skulle blifva slut då han är så dålig, men kanske att det äfven nu går om, de tycka att han är litet bättre, och då det redan dragit ut nära på två veckor hoppas man att han blir frisk. Ledsamt vore det för den stackars gumman att blifva enka, nu då de skola flytta sin stuga och Emil också bildar eget hushåll. Ännu har jag ej fått någon piga i stället för Riika för sommarn, få nu se hurudan man skall få, nog är det väl litet svårt så här denna tid.

Katri tycks vara lika trög att skrifva bref som hennes mamma då hon ej kommer sig till att skrifva till Mommo och Rosa som hon så länge tänkt göra, hon har sina läxor först om afton och så har vi haft en bok lånad af Mormor hvilken mycket intresseradt henne så hon ej kommer sig för att skrifva.

Faster helsar hjertligt och tackar för helsningarna. Axel och barnen sända äfven varma helsningar till mommo och alla andra i dessa helsningar förenar sig af hjertat mammas

tillgifna doter

Minna

* faster = Paulina Friberg